

AKATALPA

Aralık 2012 - Sayı 156

Aylık Şiir ve Eleştiri Dergisi

ISSN 1305 - 7685

Tahir ABACI

Metin FINDIKÇI

GECE YAZISI

1.

Kapıyı çok yavaş araladım ürkmessin diye gece
Girmedim, pelteleşmiş
Yaz böcekleri serenadı kesmedi
Bahçe, bitişiğinde bahçe, bitişiğinde bahçe
Sonsuz bahçe
Bina ev değil, sığınak değil
Kule değil, nizamiye değil...

Bahçede bir bahçe ki çitin geçit yerini bilen girebilir
Uzak-yakın bir açıklık ay ışığında
Giden gün harfler arar
Ay ışığında noktalar ve virgüller kelime arar
Bir el arar, kantarması atların...

Yarınki umutlu gün
Başlayınca ocağa sürülecek, bu gece.
Ama şimdilik gece

2.

Verandada heykel oldum
Mevsim: Hepsi olabilir, hiçbiri değil
Ama gece, gece
Yağmur, yağmur

Arkadaki bahçe okunması roman
Ama okunaklı yazılmamış
Dağınık üslup ve yağmur dili

Verandada heykel oldum
Köyde ruh gölgeleri
Sadece bir tezgâh sesi
Dokunan ince bir kumaş

Şefkat yok kızamıklı çocuklara
Tohumluklar öğütüldü öğütülecek

Verandada heykel oldum. Yalan!
Yolumu yitirdim savruldu
Vesveseli değirmende ben öğütüldüm

ZAMANIN KILIFI

Elimdeki kanlı testereyi kim gördü?
Kim gördü günbatımına savurduğum külleri?
Kendi bedenimdir bu çamurdan heykel
Gökyüzüne sarkan memelerimle emzirdiğim
-Diyebilirsin-

Hiçbir aydınlıkta kendimi bırakmıyorum
Anı gibi düşlerimle taşıyorum bedenimi
Hayatıma giren bu dalların güvercinleriyle
Enkazında geri döneceğim yol yok artık
Ben beni çoğaltıyorum varla yok arasında
-Diyebilirsin-

Ağrıları taşıyan
Siyah ipekler giyen bedenimi kim gördü
Geçtiğim yerde gecenin
Sessiz harflerini bıraktığımı
Her mevsimde ayrı bir tadım olduğunu
Sizin derin yaralarınızı akıtan mekânlar bıraktığımı
Ey nehrin beşiğinde sallanan güneş
Ey unutkanlık hastalığına tutulan insan!
-Diyebilirsin-

Bir ırmaktan geçerken umursadığınız nedir
Bende donuk bir ağırlık bırakan
Susan kalbin boşluğunu kim dinler
Hüznü ve mutluluğu kendine ad yapan
Benden başka
-Diyebilirsin-

Ey zaman,
Bende gittikçe ağaçları azalan bir ormana benziyorsun
Beni saran bu çağın karanlık surelerinden şüphem yok artık!

Tahir Abacı, Fatih Akça, Nilüfer Altunkaya, Suat Kemal Angı, Akin Art, Sevil Avcı, Naci Bahtiyar, Alper Beşe, Yılmaz Bozan, Sulhi Ceylan, Taner Cindoruk, Halim Çiftçi, Ejder Demir, Erdinç Dinçer, Öztekin Düzgün, Mustafa Eroğlu, Gökhan Ertekin, Metin Fındıkçı, Ozan Genç, Sertaç Gereç, Sarya Helen, Abbas Karakaya, Özge Kocattürk, Nevzat Konuşer, Hüseyin Korkmaz, Bilal Nergizli, İbrahim Oluklu, Seyhan Özdamar, Ozan Öztepe, Ertuğrul Özüaydın, Mehmet Rayman, Emre Şahinler, Enver Topaloğlu, Serdar Ünver, İrfan Yıldız, Reha Yünlüel.

Reha YÜNLÜEL

KÂHİRE'NİN AK PERSİL'Lİ⁽¹⁾ BRÜTÜS'Ü

Ergun'la Hülya'ya...

bu bulaşıkları çamaşır makinesine atmalı
döne döndüre yıkamalı
bu devrimi, bu arabı
sabun yetmiyor gayrı bu demokrasiye
sığmıyor işte yeşil leğene
beyaz atı, beyaz atı
arap sabunuyla yıkamalı
içindeki kırık çıkartmalı,
yakarak çıkartmalı
"allah benim gücüm", "ben allahın gücüyüm"
diyor cebrail
kanatları bembeyaz ve Persil kokuyor
arabını yıkadığımız bu film
arabına yandığımız, arabıyla yıkadığımız,
yaktığımız arabını,
nasıl bir balık oluyor !

kıs kıs gülüyor İbrâhim⁽²⁾
gülme İbrâhim! gülme!

1. bu şiirde sanal reklam uygulanmaktadır.
sanıyorum, sanıyorsun, sanıyor,
sanıyoruz, sanıyorsunuz, sanıyorlar.

2. "mintaksla canım mintaksla".
arka fon müziğiyle şiir kapanıyor.

Suat Kemal ANGI

SANAT EĞİTİMİ

Neden eğreti durur. Sanat eğitimi kadında.
Ya da. Sanat eğitimi kadında. Neden eğreti durur.
Çünkü. Mağarasından çıkalı. Unuttu kadın yalamasını.
Ya da. Unuttu kadın yalamasını. Mağarasından çıkalı.

Neden eğreti durur. Sanat eğitimi erkekte.
Ya da. Sanat eğitimi erkekte. Neden eğreti durur.
Çünkü. Mağarasından çıkalı. Unuttu erkek yalamasını.
Ya da. Unuttu erkek yalamasını. Mağarasından çıkalı.

Neden eğreti durur. Sanat eğitimi insanda.
Ya da. Sanat eğitimi insanda. Neden eğreti durur.
Çünkü. Mağarasından çıkalı. Unuttu insan yalamasını.
Ya da. Unuttu insan yalamasını. Mağarasından çıkalı.

Enver TOPALOĞLU

KARŞI DUALAR/V

bir eylül sabahı
halksız kalınca ülke
değişti
celladın yüzü oldu zaman
barikatlar yıkıldı

barikatlar yıkıldı
ve herkes
içeride kaldı

ağaçların bildiri dağıttığı bahar
geçmişin acılarını kolayca anımsatabiliyor

sokaklarda tankların yürüdüğü yıllar

kim dışarı çıktıysa
yalnızlık kalabalıktı
kimsesizlik tuttu elinden

Sarya HELEN

HAMBRE DEL ALMA*

aç hadi kırmızıyı dudağım dilime yapışmış zindan bu ya
yoo aç değilim o zaten grevde altmış güne parçalasam
midemi doğuya
dilim anemde şimdi savun beni bilinmeyen bir dilde
gülme ama şşşşşt
sesim içime kaçtı yavaş tecritin biri bin parça
yooooonbinde hiç
fotoğrafları kesiyorum siyah değil beyaz değil kırmızı düş
voltaya

daye desem anadilinde bedenim erimez birkaç sözcük
daha dur solma
sloganik bir sesim var çello da bacakaramda yine koltuk
kırmızı
milnakafka'ya yazsa duvarda "60. gün gel de yaşa"
yağmur suyu mememde iç hadi islanma cohen çalıyor
usulca

kızılderili şarkısından çıkalım dağa ağrı'da su da var
ekmek de
hayal adı kadını güzel yüzlü altında erkeklik öldür onu
aç mısın
kasım oldu bak ekim bile geçti moskova devrimde aklım
sincan'da

tanrıçam yeraltında şiirine kandım yine suç adı
çemêrojava
aşk düşüğü gece ve elma elinde kadın yok adı serhıldan
mülksüzüm elma soysam aç mısın bak bu tapınak bu tao

* aç kalan ruh

kasım 2012

Mehmet RAYMAN

DEM

tüyleri ayaz mavisi
bir kuş konmuş dalıma
anısı yok savrulan ilk yaprağın
suyun akışına bıraktım
ellerime bulaşan paslı güneşi

ağaran gecelerden bekledim
kuş tüyü parlayan günleri
hayal uykusuna yattım
uyanmam bir daha

bir soluktu gökyüzü
gittikçe büyüyen bir balon
sonsuz damlacıklar içinde geldi tanrı
birlikte gezindik elimin derisini
andıran kırları

eriştim bir çocuğun
sofralardan mutlu kalkışına
taşla toprağın baharıyım şimdi
dem tutan suların yazı

camdanbaktığın zaman
biraz puslu gelir dünya
gün ışığında okudum yazılı kağıtlarını
giysilerime işlemiş renklerden çıktım yola
sınıfsız işledim bütün konuları

Seyhan ÖZDAMAR

GÜZEL BİR İNTİHAR PHİLİPPE PETİT’NİN İPİ

o etsiz su yatağına yürüyorum artık...
odamın içinde apokalips ısınmaları...
sürüngenler ve kanatlılar... zamanda
görünüp kaybolan kültler...
küçük bi dikiz aynasına bakarken...
seslere ve renklere tutunan
bir tükenmez kalem... bazen
çocuk sesimin tonunda...
sakin bir hayalet gibi görünen
Philippe Petit...nin ipi...
o iki ayrı uça birden bağlanan...
sevap ve günah... melek ve şeytan...

yeşil bir yaprak mı bırakmalı solmuş yaprakların üzerine
yoksa solmuş yaprakları mı parçalamalı yeşil bir yaprağın
içine, iki ayrı uca birden tutunmak için, bilemiyorum şimdi
tırtıllar mucize modüllerini hazırlar...sürtünmek ve sonra da
uçmak, toprağa bağımlı onca yaratık arasından odamın
içindeki apokalips ısınmalarına yakın ya da uzak, kendime
bambaşka kanatlar açacağım kesin!..

Fatih AKÇA

ÇIKRIK

Çıkrık, ay kuyuya düşünce gelir insanın aklına

Kuyulara Yusuf değilmişim
Derdimi tastamam anlattım oysa
Ne bir insan eksik ne bir fazla

Hırka olsam, koksam şu taşa
Konsam otel odalarına
Yunsam arıtsalar beni, kuytulasalar
Derdimi tastamam anlattım oysa
Ne bir gül eksik ne bir fazla

A benim deprem yemişliğim
Kuyulara Yusuf değilmişim
Yürüdüm, yolum yol değil
Çölüm benzemez kurtlar aynasına
Derdimi sınıksız tuttum oysa

Kuyulara Yusuf değilmişim
Yosun çözmüş meseleyi:
Anlatır hırka, taş, su ve kervan yalnızlıklara
Kiri çalınmış eşyaymışım ben
Durdum, yolum yol değil çünkü

A benim eşiksizliğim
Çıkrık ip olmadan nasıl tutunur
Yusuf’a

Özge KOCATÜRK

BİR BAŞKA ÇAĞDA SEVİŞMEK ÜZERE

Toplama kampındaydı tüm saatler gaz odalarında
sönmeden önce
Oysa zamanın ana fikriydi unutturmak ve ilk benim
üstüme oynadı ruletini
Ve vakitlerden o vakit sabırlı ellerimle akrebini saldım
ânımın
Her şeyden saklı kaldım ki
Her şeye aşınaydım...

Kaç intihar bir şiir eder bedenimde ya da kaç yeni temas
bir ilk aşk
“Şimdiki aklım olsa” diye cümleler de kurmayalı da
bayağı oldu hani
Şimdiki aklımı, akıldan mı sayacak gelecek sanki...

Dışardan sövüldüğü gibi değilim
Zamanında sarıldığım çarşafli odalar, kanadımda kafesim
Nasıl olsa kullanmıyorum;
En iyisi bedenimi yazlıklarla birlikte hurçlara
yerleştireyim
Bir başka çağda sevişmek üzere
Canınız cehenneme!

GENÇ BİR OZAN OLARAK 21. YÜZYILDA TÜRK ŞİİRİNE BAKIŞLAR

Ozan GENÇ

Genç bir ozan olarak, yazıma başlarken öncelikle benden önce şiir söylemiş öncül kuşakları saygıyla selamlamak isterim. Bizden önceki kuşaklar, hepsi de büyük ve değerli pek çok ozan yetiştirdi. Onlar hakkında yazılar yazmayı da görev biliyorum. Birine öncelik verirsem lütfen ötekiler alınmasın, gönül hepsinden birden başlamayı ister ama koşullar sıradan gitmeyi gerektiriyor. Hepsi de aydınlığı söylemiş, iyi ve hoş söylemiş çığır açıcı abilerimdir. Onların jüri üyesi olarak yer aldığı ödül ve yarışmalara katılmak da en büyük mutluluğumdur. Gerçi son yıllarda ödüller çoğaldı, ödül almış şair bolluğu da var, ancak yine de usta bildiğim, değer verdiğim şairler eliyle ödüllendirilmeyi en çok onlara duyduğum saygıdan ötürü istiyorum.

Genç bir ozan olarak, akranlarıma, kuşakdaşlarıma da sevgilerimi sunarım. Bizim kuşağın en önemli özelliği, şiirin bir şiir olduğunu kavramış olmakla kalmayıp ona şiir değeri veren ilk kuşak olmasıdır. Ozanı olmaktan göndüğüm “İmgenin Taşlı Topraklı Yolları” dergisini çıkaran Aktan Dizedizer de son sayıda yetkinlikle belirtimledi bu durumu, ayrıca Roland Barthes da söyler, şiir tümcelerine “dize” denilmekle dizinin alt bağlamının şiir tümcesi olduğu apaçık vurgulanmış olmaktadır. Bu açıdan kuşağımın ozanları Ali Birtek, Veli Tekbir, Elif Üç, Yazgan Yazmaç gibi ben de imgeye ivme kazandıranlardan biri olmaktan ve aynı yerçekimi tarafından çekilmekten son derece mutluyum. Zaten usta ozan Falih Usta, benim en çok bu yönümü olumluladığını vurguladı soruşturma yanıtında, herkesin gayet iyi anımsadığı ve hiç unutmadığı üzere.

Genç bir ozan olarak, kuşağımda bayan şairlerin çokluğuyla da göneniyorum. Bu arkadaşların şiirsel imgelerinde ve imgesel betiklerinde gövde / tin ikilemini aşmış bir duyarlılığı dışa vurmaları, kuşağımın en önemli kazanımlarından. Onlarla da özel olarak ve yakından da ilgilenmeyi umuyorum. Çünkü kuşağımın bütün girdisi çıktısıyla ilgilenmeyi görev bilen genç ozanlarımdım.

Genç bir ozan olarak, Necdet Balkabağı ağabeyimin yazın tarihine vermiş olduğu yoğun emekten söz etmeden geçemeyeceğim. Özellikle Cumhuriyet dönemi şiirini büyük bir yetkinlikle tarazlayan değerli ağabeyim, kuşağıma da geniş yer ayırmış bulunuyor. Adımı anmış olması beni göndirdi elbet, ama bir o kadar da mahcup etti, neden dersiniz, onu utandırırım diye ürktüm bir an. Sonra da Necdet Ağabey’in boşa zar atmayacağını düşünerek dinginleştim.

Genç bir ozan olarak, yazınsal iktidar üstüne yazan kimi arkadaşları, ki adlarını anmayacağım, kuşkuyla karşıyorum, bilsinler. Bu arkadaşlar iyi şiirin hemen ve derhal kabul göreceğini ve kabul gören şiirin iyi şiir olduğunu nedense unutarak, güya ki ortada olup ilgi gören şiirlerden daha iyi şiirler varmış da, bu şiirler köşede bucakta kalmış da, onlar da bu şiirin hamiliğine soyunmuşça atıp tutuyorlar. Bilsinler ki iyi şiir köşede bucakta kalmaz ve bunca ödülün birini herhalde alır.

Genç bir ozan olarak, şiirin şiir dışı işlevlerinden söz edenleri anlamakta zorluk çektiğimi söylemeliyim. Bu kişilerin bu ülkede artık bir 1980 öncesi dönem yaşanamayacağını bilmeleri gerekir.

Abbas KARAKAYA

KONSTANTİLAPOLİS’E AĞIT

*barbarları gördüm barbarlar istanbul’da
yayılp derinleşmektedir iltihap ve irin*

talan edilmiş, peşkeş çekilmiş,
küçük düşürülmüştür toprak
her yere bulaşmıştır veba;
betondan, asfalttan, cüruftan- insan
çöplerinden bir şehir, haysiyeti
satılmıştır gökyüzünün

*dayanamadı yenildi kalbine mimar sinan
iki omzunda iki pengueniyle bir sabah
kırklara karıştı konstantilapolis’ten*

talan edilmiş, peşkeş çekilmiş,
küçük düşürülmüştür toprak
haysiyeti satılmıştır gökyüzünün,
insan artıklarından bu şehir vebaya,
betona, tetanoza ve yalanlara
uyanmaktadır her sabah

*sımsıkı kapalıydı perdeleri, sağır ve kördü evler
gören göz, su döken olmadı arkasından
sokakların gizli dervişleri kedilerle helalleşti*

kılıç artığı parklarıyla, kötürüm bırakılmış meydanlarıyla
ağzından burnundan geçirilmiş alt ve üst geçitleriyle,
utandırılmış, incitilmiş ve sakat bırakılmıştır şehir

ellerinde her delili karartacak hızır paşalar,
medya mensupları, arkalarında yerli bankerler
-eli kulağındadır, yakındır- firavunlardan
emir bekliyor barbarlar

Topkapı Sarayı’nı butik bir otele
Süleymaniye’yi altı garaj üstü çarşı
standart *splendid* tarihi bir AVM’ye
ve Belgrad Ormanlarını
dönüştürmek için golf sahalarını

Genç bir ozan olarak, aynı şiir ikliminden Rahşan Tavşan, Pembe Dudu, Akın Yakın, Sıraç Şıracı, Alper Çokver, Hale Jale, Muslihittin Kırangırmişbağoğlu, ufuk tevfik, Yağız Karahabbe, zonaoğlu, Feride Nerede, Mahmut Hudai Z., Tanju Kumhavucu, Yetik Gittigelmez. Kubbehan Üzer, nurperi, Gülperi, ay-peri, Demir Çelik, Ayhan Azman, Ayhan Özman, Orhan Özman, Tamer Kilitaçar, Saffet Huyulu ve daha adını saymadığım nice kardeşime selam uçurmayı görev sayıyorum.

Genç bir ozan olarak, bu sözlerle bir başlangıç yapmak istedim. Doğrusu söyleşecek yazacak ne çok konu olduğunu yazıya başlayınca ayrıştım. Gelecek yazılarda buluşmak dileğiyle, esen kalın...

Ozan ÖZTEPE

DİSK, ALİ, FİYE

dün gece dayak yedim işçilerden
bire ikişer

evire çevire
ağzım burnum kanduman
ben de sizin gibiyim oysa
kurduğum ev büyük düşlerinizden
en serin odası sizin
kaldırın yumruklarınızı
kaldıralım

gerek yok cümlelere
dün gece dayak yedim işçilerden
kömürün ırgatları
üçer beşer

üstüme üstüme
kolları kapkara pas ve kir
hem de bir güzel

işçiler...
kükürt dumanı ciğerleriyle
konuşarak
dövüşerek

ve düşünerek
bakın ama ben de sizin gibiyim
kalsın ağrılarım kasıklarımda
elden ele beni

dün gece
kalemim küçük burjuvazım
ben de
sizin gibiyim

Ertuğrul ÖZÜAYDIN

YAŞAM DESTEĞİ

Görünüşe göre B vitamini almalı, bir hap
günde bir defa yüzünü yıkadıktan sonra
sözgelimi dökülen saçın önüne geçebiliriz
B özünde güzellik ve sağlık için değil mi
derim ki alerjik düş kırıklarını da önleriz
B dirlik düzenliğimize durabilir sonra
aşka bağlılıkla iyileşir günlerimiz

Neyse eksiki arayıp bulalım eksiginde
öyle her şey alerjik bilinmesin aşkımızla
tamamladığı için tamamlayan eksiki sevelim
belli ki yasaklanmış aşka yasak en iyisi

Canımın içi şu ilaçlar zamana benziyor
yerinde kullanılan küfür kadar derde deva
demire başlamalısın günü geçmiş değil
görünüşe göre zaman vitamini de almalı
yoksa zaman içinde zamansız kalmak mı iyi
doğası gereği beslesin zaman ikimizi birden
B vitamini varsın güç versin başta sana
aşka bağlılıkla güzelleşebilir günlerimiz

Mustafa EROĞLU

YAKINI

Başlarken dün içinizde... ve o çalışkan odalarınızda,
seven kemanlarınızı, bir bulut güzelliği. Şimdi kime
dert yanmalı? Çünkü, terzilerden geometri öğrenmek,
yarında da olsun için.

Belki anlaşılırdı. Bir türkünün en ıssız zamanı, bir duvarın
Bin yıllık arkasında beklerken ama. Ne ki geldim ve
gördüm
şehirlerinizi. Yeni şehirlerinizi. Bir yoksulun sofrasını
kovduğunuz
masalarda, marka cumhuriyetleriyle aşk yapıyor
etekleriniz.
Durgun bir sudan, belsoğukluğu kapıyor sokaklarımız. Ve
ey elleri,
bir gangsterin ölüsü kadar ihtiyar gelinlerim!
Kardeşlik çağımız ölmüş çoktan

Gökhan ERTEKİN

ZAMBAKLAR AĞLAR

oysa ismin kelebek çılgılığıydı

sessizlik bir akşamın gri tortusu
yahut zamanın zencefilli yontusu
yırtılmış ellerim kaç teni diker
ya da inebilir mi gözlerin
sevişme yatsısı yapraklarını dökse boynum
beyazını akıtan melek kime gider

kalbim olsa olsa kuzgun yuvası
benden sensiz kadar çoğullan
gökyüzündeki çatal için
tanrı der belki o zaman
tabutlar bir sese yaklaştığında
ama ben en çok elma kurtluyken
çocuk ayaklarımla tırmanırım
annemin çözülmeyle örgülü saçlarına

oysa kozasında bir hüzüdü yüzüm

hazirana eksik harfle girdim
yaşım ayın on ikisine hiç erişmezken
nal çakardı babam
misafir olamadığım ceviz kabuğuna

öyleyse ben üç olamayan elmaların
düşemeyen çürüğüydüm-
masalın yedi başlı çatlak ejderhası
işte belki o zaman
zambaklar bir vadinin uzağında ağlar

SÖZCÜKLERİN EFENDİSİ'NE MEKTUPLAR-7

Nilüfer ALTUNKAYA

Şairin Tipolojisi

Karayazı dergisinin yirminci sayısında genç şairlik ve usta-çırak ilişkileri bakımından günümüzde yaşananları değerlendirmeye çalışan Günümüz Şairinin Tipolojisi adlı yazım yayımlandıktan sonra konu hem genç şairlik meselesi açısından hem de günümüz şairinin tipolojisi olgusu bakımından kafamı kurcalamaya devam etti. Aslında 'şairin tipolojisi' kavramı, farklı derinliklerde kök salmış birçok kılcalları olduğu için de genellemenin sakıncalar barındırdığı bir tanımlama olarak düşünülebilir.

Christopher Caudwell'in *Yanılsama ve Gerçeklik* (Çev. Mehmet H. Doğan) adlı kitabını okuyunca bu tanımlamayı tarihsel ve sosyolojik bağlamları içinde doğru bir şekilde ele almak gerektiğini düşündüm. Senin de okuyunca çok faydalanacağımı düşündüğüm, ekonomik yapılanmalar ve sınıfsal oluşumlar içinde şiirin ve şairin geçirdiği evrimsel süreçleri değerlendirirken farklı bakış açıları geliştirmeye yardımcı olabilecek bir kitap, *Yanılsama ve Gerçeklik*.

Şiiri doğanın bir çocuğu olarak gören Caudwell, modern şiirin neden kapitalist bir şiir olduğunu şiirin ekonomik yapılanmalar içindeki evrelerinden yola çıkarak açıklıyor. Sanat ta modern yaşamın dinamikleri içindedir ve özgürlük kadar kendi kendisine ihanet eden 'burjuva yanılsaması'ndan payını almıştır. Şairin meta fetişizmine dönüşmüş seri üretim türünde yaygınlaşan ve sığ beğenilere eğlence olmak adına sunulan ürünlerin kargaşası içinde gereksinim duyulmayan bir "entelektüel"e dönüşmesi şairden çok şiirin bir yazgısı gibidir.

"Şiir tersine çevrilmiş bir düşür." Bu yaklaşımını psikanalizcilerin ve ruh bilimcilerin bireyi çözümlenmeye ve sağaltmaya çalışırken geliştirdikleri bazı düşünceleri eleştirerek derinleştiriyor. Ayrıca imgenin duygusal renklerine düşün ve şiirin dünyasından ilginç yaklaşımlarda bulunuyor, Caudwell...

Burada yer geldikçe sözünü ettiğimiz günümüz şairinin dramını oldukça iyi özetleyen bir bölüm paylaşmak istiyorum seninle:

"...şair, kâr elde etme ya da değişim değeri için üretim düzenine, sanatın anlam ve önemine sakatlayıcı şeyler olarak başkaldırır. Ama burjuva düşüncesi kategorileri içinde başkaldırdıkça –yani, temel burjuva yanılsamasını atamadıkça– başkaldırısı, meta üretimi düzeninin gerekli kıldığı bir biçim alır."

Evet, sen de okuyunca kitaptaki düşünceleri daha derinden tartışırız belki...

Ve Genç Şairlik Meselesi

Sanırım editör kaynaklı bir yanlışlık sonucu, yazıya eklediğim aşağıdaki bölüm yayımlanmamış. Burada Eliot'ın kendi gençlik dönemlerinden yola çıkarak vurgulamaya çalıştığı nokta çok önemli; Yeats gibi şairlerin önceki kuşaklarla kurduğu alçakgönüllü ilişki ve Eliot gibi genç şairlerin 'usta' şairlerin karşısında hiç eğilmeden kendi yolunu bulması...

"Yazmaya yeni başlayan ve bu yolda atacağı adımları belirlemeye çalışan 'genç'lerle, epeyce bir yol almış, kendi poetik sınırlarını belirginleştirmiş 'usta'lar arasında dünyanın her yerinde ve eski çağlardan bu yana estetik yargıların belirlediği bir iletişim hep olmuştur. İşin doğası gereği kullanılan yöntem ve amaçlar değişse de her zaman da olacaktır. Bu eski kuşakların yeni şiirden kopmamaları ve

çağdaş kalabilmeleri adına, yenilerin de hangi sularla beslenip, hangi topraklarda kök salacaklarını belirleyebilmeleri adına gereklidir. Asıl mesele bu iletişimin etik anlamdaki niteliğindedir.

T. S. Eliot, 1940 yılında yaptığı bir konuşmasında, Yeats ve gençler arasındaki ilişkiyi, Yeats'ın ileri yaşlarda hem usta hem de çağdaş kalabilmesinin nedenlerini çok güzel dile getirmiştir. (Bakınız: T. S. Eliot, *Denemeler*, Çev. Halit Çakır, 1993, Remzi Kitabevi)

"Ben Amerika'da şiir yazmaya yeni başlamış genç bir üniversiteli öğrenci iken, Yeats dünya şiirinde önemli bir kişiydi ve ilk ozanlık dönemi iyice belirgindi. O aşamada şiirinin benim üzerimde derin bir etkisi olup olmadığını anımsayamıyorum. Kendi kendine şiir yazmaya kalkışan genç kişi, her şeyden önce ne eleştirel olabilir, ne de genellikle değerlendirme bilir. Söylemek istediğinin ve yazacağı kendinde saklı şiir türünün bilincini açıklayacak ustalar aramaktadır. Genç yazarın beğenisi yeğin ama dardır: Kişisel gereksinimlerle saptanır. Gereksinim duyduğum şiir türü, kendi sesimi nasıl kullanacağımı bana öğret gibi şeyler İngiliz şiirinde yoktur; yalnız Fransız şiirinde görülür... 1919'dan başlayarak benim evrimim yerine oturdu. Bundan sonra onu, bir bakıma öncelim değil, çağdaşım olarak gördüm."

Dünyanın Bütün Şaireleri Birleşin!

Sabit Kemal Bayıldırın'ın "Edebiyatımızın Yeni Gücü: Şaireler" adlı yazı dizisini takip ediyorum, biliyorsun. Aslında ilk olarak benim dikkatimi çeken nokta ele alınan *şairelerin* genel olarak erkek karşısında konumlanışının değerlendiriliyor olması. Bu Marksist Feminizm oluşumları açısından da Bireyci-Eşitlikçi Feminizm açısından da kabul edilebilir bir yaklaşım olmasa gerek. Özellikle akademyada ve edebiyat dünyasında feminist yaklaşımların kilit noktası budur.

"Çünkü, geçmişte kadınlar da erkekler de kadınları yalnızca *erkek bakış açısı* ile incelemişlerdir. Doğamız ve davranışlarımıza ilişkin tüm kuramlar, 'erkekler' tarafından yapılmıştır. Bu nedenle, Kadın Çalışmaları, öteki bilim dallarının geliştirdiği kavram ve yöntemleri eğer *toplumsal cinsiyet* açısından nötr iseler ve yalnızca erkeklerin gerçekliği üzerinde odaklanıp onu yansıtan varsayımlar yapmıyorlarsa kullanılır." (Necla Arat, *Feminizmin ABC'si*)

Elbette günümüzde din temelli siyaset açısından kadının bedenine hoyratça el atılmış olması, çocuk yaştaki kızlara yapılan çoğul tecavüzler karşısında 'erkek' hukukun suçtan yana tavır takınması, ülkemiz kadınlarının egemen erkek karşısında Cumhuriyet'le birlikte, mücadele edilmeden edinmiş olduğu haklarını sahiplenemeyişi, artık sözlü ve psikolojik şiddeti konuşmaya bile sıra gelmediği bunca şiddet, cinayet gibi birçok ama birçok mesele kadın sorunlarının tek boyutta ele alınamayacağını gösteriyor.

Bir de konunun terminolojik yanı var ki; çevresinde oldukça kalem kavgası oluştu. Sabit Kemal Bayıldırın'ın terminolojik anlamda ısrarla olması gereken budur dediği; 'şaire' sözcüğünün bu kadar tartışma konusu olması ilginç. Eğer şaire sözcüğüne şair sözcüğünden türetilmesi açısından 'kadın şair'lere ya da 'şair kadın'lara bir ikincillik kattığı için karşı çıkacaksak, bir önyargıyı baştan onaylamış oluyoruz. Bir tepki verilecekse vereceğimiz tepki bu noktadan mı yola çıkmalı? Ben bu tür tepkileri şiiriyle var oluş kavgasında sadece birer refleks olarak görüyorum. Kaldı ki zaten bu 'erkeğe göre konumlanış' durumu, tek bir sözcük hedeflenerek ele alınamaz.

Gelelim 'şaire' sözcüğünde ısrar edilmesinin sakıncalarına...

Eselden kadın şoför mü vardı? Ya da doktor sözcüğü gibi şoför de "e" eki alarak dişil olmuyor diye kadın şoförlerin ya

EVLER

Ceylanın avcı korkusu
dışarı kapanır kapı
oda kendi yalnızlığına.

Yaban ördeği kanat vuruşu
kaçar duvar, kalabalık cadde
seslenir düşlere tutsak tuğla.

Çatlar kiremit, boşalır namlu
sızır sessizlik, akşam
yatak eşitliği tabanın çatıya.

da kadın doktorların kadınlıkları, sosyal hayat içinde başka bir şekilde mi biçimleniyor? Mesela kadın ressamalara ne diyeceğiz? Onların da dişiliğini vurgulayacak bir sözcük ürettik diyelim, bu ressamlık sanatındaki verimliliklerine nasıl bir katkı sağlayacaktır? Bunlar gibi birçok soru getiriyor bu sözcük peşinden.

Böyle bakınca da konunun biraz da bu sözcüklerin dilimize geçtikleri dillerin yapısıyla ilgili olduğunu görüyoruz. Dişilik-erillik sözcüklerin köken olarak ait oldukları dillerin bir özelliği ya da zaman içinde kadının erkekle eşit olarak yer aldığı sosyal yaşamın getirisi olarak doğmuştur. Asıl mesele elbette kadınların, eskiden yalnızca erkeğe özgü görülen meslek, uğraş ya da sanat dallarında var olmasıdır. Ve bunu daha da sağlam temellere yaslayarak sürdürmesi gerekliliğidir.

Gittikçe Sıkılmaktır Ülkesi Sıkıntının...

Bazen benim bütün bildiklerimi biliyorsun sanıyorum. Oysa daha biriktirilecek ne kadar çok yalnızlığımız var.

Anlatmadığım her şeyi bile bir şekilde bilmelisin, hiç görmediğin hallerimi görmelisin, bütün yaşanmamışlıklarından beni ansızın kaybettiğim o ışığa doğru götürmelisin.

Şehirlerin yüzü eskiyor, kış uzun geceleriyle sokak sokak çöküyor, gerçeklikle aramızdaki boşluğa. Ve biz yüce bir şiirin ilk dizelerini oluşturuyoruz yaşamımızla... Oysa ben bu geçmişimi hep bir sıkıntı biçiminde oluşturmuşum da aynı derin sıkıntının farklı tonlarına boyuyor gibiyim aşklarımı hâlâ.

Edip Cansever, Erdal Öz'e yazdığı bir mektupta "Gittikçe sıkılmaktır ülkesi sıkıntının" diyerek, sıkılmayı konu ediyor:

"Bana öyle geliyor ki, biz buyuz işte... Sıkılan adamlarız. Her şeye, ama her şeye bu açıdan bakmayı benimsedik. Olsun, sakınmak gerekli değil. Yaşayalım, deneyelim, yorumlayalım da ne olursa olsun.

Belki de yukarıda yazdıklarımın sadece kendimi açıklıyorum. Üstelik içinde seni konuşturduğumu sanarak yapıyorum bunu. Senin orada dağlar, ovalar, nehirler, askerler içinde oluşun var; düşünmenin lezzetine bırakmışsındır kendini. İşte o saf, aydınlık buluşlarla İstanbul'a dönecek, buranın insanlarına, evlerine, caddelerine bir kafa tutuşun olacak. Edindiğin bilgileri bir giz gibi büyüteceksin içinde. Biri yemek yerken sen çatalı fırlatıp gideceksin; biri konuşurken sessizce kaybolacaksın, kim bilir daha neler..."

29 Aralık 1958 tarihli bir mektubunu ise şöyle bitiriyor Edip Cansever:

"Ölmekten, dağılmaktan korktum da bile bile ölmedim."
Söz uçar sevgilim, yazı kalır...

BURUK

her kadın bir şaire danışıyor burukluğunu
yüzüme attıkları gerçeği unuttum
geçmiş buharlardan bir otel buldum kendime
uzun süre bu burukluklar üstünde çalıştım

bekleyişin bir yük olduğunu bilir rıhtımlar

uzakların yerini değiştiriyor bir adam
taşınıyor sessizce ırmağı olan burukluklar
ortaya bir giz atmış onu tartışıyor bahar
üşümenin insanca yanlarını keşfediyor

ben değişirken hep aynı yerde burkuluyorum
böğürtlenlerin utanışını izliyorum bir çığlıkta
ellerinse kalabalığa saplı
bu yüzden dokunmak istiyorum

güneş ne zamandır buruk yolcunun hafızasında
suyu dinlemek gölgeyi kurtarmaya yeter...
ışığa geçmişini hatırlatıyor gülüşün
incirin çıldırdığımı duyuyorum içimde

susadıkça sağırlığımı düşünüyorum suyun
rüzgâr kadar haklıyım, gitmek kadar acemi
sürekli avuçlarını dinliyorum bir burukluğun
seslenişin her koşulda berrak

Öztekin DÜZGÜN

MIKNATIS

Çıkar üstümdekilerden bedenimi, gözlerin muhtaç
çiplaklığım,
Çıkar üstümdekilerden bedenini, gözlerim muhtaç
çiplaklığına.

Yere ceket serecek zaman değil; keşfedercesine iştahla
Dokunduğum her yerin üzerine katlayıp geliyor avucuma.

Bedenlerimizin hızlıca birleştiği kır gezisi rahatlığı,
Göğsümde korkunç uzuvlar, ağzımda elma şekeri var.

Ter yapışkanlık yaparmış, kuru yapraklardan öğrendim,
Rüzgâr hörgüç törpülemiş, düşen kamburumdan
öğrendim.

Gökyüzünün baktığı, maviye yabancı iki bulutun çarpışık
resmi,
Gökyüzü tembel, bulut dölüyle mayalanır ağaç kökleri.

Sınır ihlali bize bütün hışırtı, kılavuz gece rahminde
beden ihtilali.

NEŞET ERTAŞ'I ANLAMAYA ÇALIŞIRKEN

İbrahim OLUKLU

“Neşet Ertaş Öldü, Natüralizm Yaşıyor...”

Neşet Ertaş'ın ani vefatı sanatta asıl kıymetli olanın otantiklik olduğunu umarım şu bizim türlü işlerle yeni, ilginç olmaya çalışan şair takımına bir iyice göstermiştir. Ertaş, büyük bir ozandı... Bir büyük bahtlı onun varlığı. Kendi yazıp kendi söylerdi. Söyleşilerine bakınca bu büyük, garip yolcunun ne derin bir sanatsal kavrayışa sahip olduğu görülüyor.

Hâşim Akman soruyor: “Nasıl bazı şeylerin dışında kaldığınızı anlamaya çalışıyorum. Mesela, üç Alevi sanatçı, Arif Sağ, Musa Eroğlu, Muhlis Akarsu, bir dönem ortak albüm yaptılar. Siz bu tür çalışmalar içinde neden yer almadınız?”

Ertaş yanıtıyor: “Ben kendi görüşüm üzerine yürürüm. Deyişin ne demek olduğunu kimseye sormadım. İstesem deyiş söyledim. Ama ben kendi özüm, kendi sözüm... Herkes kendisi bir ruhtur. Pencere dediğimiz bu gözle herkes kendine göre görür bu dünyayı. Musa (Eroğlu) benim yanımda, beş altı sene, devamlı turnelerde gezdi. Musa Eroğlu'nu ben evlendirdim. Arif'i tanırım, bilirim. Bunlar hep usta malı çalarlar, söylerler. Muhlis Akarsu, Allah rahmet eylesin, aşkı vardı, âşıkta, o ayrı. Ama bunlar bir taraf oldu, diye ben bir taraf olamam. Kendi aklım, kendi fikrim, kendi görüşüm ışığında yürürüm ve gelmiş geçmiş deyişlerin ne demek olduğunu bilerek yürüyorum ben.”

Neşet Ertaş, sanatta bireysel yolcuğun ne olduğunu öyle güzel ve net koydu ki önümüze... Tüm ülke insanı bunu gördü. Ne Sunni ne de Alevi... Her ayrımın ötesini işaret etti. Bu, sanatta olabilecek en esaslı tavidir. Ertaş, tüm mülayimliğine rağmen açık bir tavır sahibiydi. Tavrı, kendi özünü tüm yoğunluğuyla duyumsamaktı. Bunun için de yalnızlığı seçti. Fakat öyle çoğaldı ki kimselere nasip olmadı bu çoğalma. Kimi türkülerinin bir buçuk milyon kere dinlendiğini görüyoruz youtube'da. Bu, bu kadar derin ve yalın bir şiirin müzik kılıfına girerek insanlara nasıl ulaştığını gösteriyor bize. Şairler bu hususta da düşünmeliler bence.”⁽¹⁾

Neşet Ertaş üzerine yapılan değerlendirmelerden biri de yukarıdaki değerlendirme. Bu değerlendirme çerçevesinde bir bakış açısını irdelemek gerekecek.

Neşet Ertaş'ın yargıları üzerine çıkılmış yargılara bir göz atalım önce: “Ne Sünni ne de Alevi... Her ayrımın ötesini işaret etti. Bu, sanatta olabilecek en esaslı tavidir.”

Doğrudur; Neşet Ertaş “Alevi” veya “Sünni” oluşunu vurgulamadı; ama onun geçmişinden getirdiği dinsel bağları vardı. Bunlardan biri veya ikisi onun varlığının şöyle veya böyle oluşturucularındandır. Onun bu noktayı söze dökmemesi, bunların onda olmadığı anlamına gelmez; bundan dolayı “her ayrımın ötesini işaret etmez” bu hâl. Başka şeyleri vurguladı yalnız Neşet Ertaş. Örneğin babasıyla yaşadıklarını; usta-çırak yöntemini, düğünlerde çaldığını, yoksulluğunu... Hayatının bir yerlerinde Çekiç Ali'nin, Hacı Taşan'ın ve Muharrem Ertaş'ın olduğunu...

Edebiyatımızda bir estetik tarz var ki bireyi bu estetik tarzın algısına göre ilişkilerinin bazılarından soyuyor, bazılarının içinde sayıyor. Bununla da yetinmiyor, bu soyma işleminin üzerine kendi yargılarını çıkıyor: “Her ayrımın ötesi” denilen yer işte burasıdır. Düpedüz pragmatizm.

“Her ayrımın ötesi”ne geçirilmiş bir insan hâli. Aşkınlaştırılmış insan hâli... Analitik felsefenin anlaşılma

Nezat KONŞER

CAM SIKINTISI

nereye yetişiyor zaman, kendine mi bakıyor kırıkları üzerinden sarışın camların inlediği yerleri mi çiğniyor kısıvrak dudaklarıyla. caddelerde yalnızca sesler özgür semtlerin tırnak aralarına bile doluyorlar bir yutkunma gibi küçük harfleriyle ünlenen sokaklar zayıf vücutlu külhanbeyleridir aslında şehrin merkezine çıkıldıkça, yüksek topuklu yaşamlardan bakmayı yeğliyor tarihe süslü kızlar zaman bir isyan gibi taşıyor akşama doğru kaldırımlara çıkan yaşlı saatlerden bellidir.

benimse dünyayla takıştığım yalan, dünyaya sorun etrafında nasıl kolkanat dolaştığını sorun her gün tanrıyı fısıldayan konuşkan suya yüzyüze geldiğimiz sabahlar ne kadar yalan ne kadar sıcak ten tene tuttuğumuz dünya.

zaman nereye koşturuyor böyle, her yer aynı rüzgâr kıvamında geçiyor insanın deliklerinden kayalarını ufalayan, dallarını tartaklayan bir hücumla kale kale, şehir şehir, gün be gün düşüyor tahtın sıvaları saltanat göğe doğru yükseliyor

nereye yetişiyor zaman, kendine mi bakıyor kırıkları üzerinden sarışın camların

biçimlerinden biriyle yapılmış sözel bir işlem. Anlamı, kendinden menkul sözel kurguların ürünü olarak değerlendirmek... Oysa analitik felsefe bunu söylemez. Analitik felsefe, sözün gerçekliğini sözden bilmenin, sözdeki anlamın gene sözden kaynaklandığını varsaymanın karşısındadır. Analitik felsefenin bir işi de sözü tanımır kılmak, bireyin dünyaya ait oluşunun bulandırılmasını engellemektir.

Neşet Ertaş'ın kimliği de, onun sözlerinin üzerine çıkılmış yargılarla, analitik felsefenin karşı çıktığı bu işlemden geçiriliyor. “Natüralizmin yaşadığını”, “sanatta kıymetli olanın otantiklik olduğunu” söyleyeceksiniz; oysa bunlar da şairi/sanatçıyı etkileyen bir “şey”dirler, sonra “her ayrımın ötesi” diye bir yer belirleyeceksiniz.

Burası zihnin mutlak alındığı yerdir. Zihnin ürettiği sözü de mutlak alan bir yer. Son kertede öznel uzlaşım yoluyla başkalarını tüketen ve kendi adına, metafizik yaparak dünyaya el koyan bir kavrayış. Ontolojik bir yan tutmazlık adına...

Neşet Ertaş ve dünyanın diğer ilişkileri bunu elemektedir.

(1) *Mühür*, Kasım-Aralık 2012, Sayı: 43

Alper BEŞE

FİKRET MUALLÂ

1.
Koşuş

camdan kaydırağımdan yukarı bıraktım akli
canımı yakmaya yetmedi kaşağı tımar kırbaç
cılık yaraya akıttım renkleri bakraç barkaç
cehennemi boyayan değil benim alacaklı

2.
Paris

uyumsuz bakışım masalardan sandalyelere
çamaşırsız ipler gibi üstünde kedilerin gezdiği
balonların ucunda göğe çekilen evleri balkonların
hep aynı cazbant hangi plakla dönsen cızırdayarak
şişelenmiş uzakların şekerli tadı dudaklarında

3.
Fenerbahçe

beniz sarı deniz lacivert alkol
öldürmüyor

düşe batan iğneler gibi izi aşkın
sızlar annesiz ve eksilteli

yuvarlanan bir dünya önüm sıra
yok bir yerde yuvalanan keder
gözyaşıyla yeşeren çimler saklı bahçelerde

4.
Aksak Sonnet

pantolonun söküğünden artan ten
eriyik bir bendi yaması atmış
bir sözdü kana bulanmış keten
kardan masallarda gülüyordu kış

yalnızlık upuzun mavilerdi
ve güneş tutundu en koyusuna
dağları üstüne yorgan gibi serdi
bıraktı sarıda temmuzu uykusuna

ölüsüz mezar bulunmamış gömü
öteki yanında karakol tedirginliği
bileğimde ıslık kiskacın yeğinliği

Akın ART

AYRILIK

tutuyorum elini avucumda
ıslak bir taş gibi
bak
korkumuza sığınmış batan güneş

sevgilim
beni bırak
ama burada değil.

Erdoğan DİNÇER

KUŞLAR EYLÜLDÜR

sevi'ye...

birden gülmeni seviyorum
gözlerin alabildiğine yeşil

dudakların öyle sessiz bir aralık
yaprak ıslaklığı ve mor salkımlar

sonra gülüşün
ellerimle kuşlar uçuruyorum
ki kuşlar eylüldür

ağaçlara dokunuyorum
dokunmak bir gülüşü büyütüyorsa güzel

birden gülmeni seviyorum
elinde çiçeklerle lacivert bir çocuk geçiyor
yüzü öyle mahzun

ve kırmızı masada tırtıllar
zaman gibi akıyor

bilmem ki kaçınıcı sabah bu
kobalt mavisi bu göğün altında

denize doğru
tabağımda büyüyen sesin

saklı bir kent
çocukların parmaklarından yükselen

bırakalım uzansın ayaklarımız
pencereleri açık evlerin üstüne

kuşlar gibi uçarken özgürce

eylül iki bin on iki

Hüseyin KORKMAZ

ÖPÜCÜK KÖPÜĞÜ

turkuvaz mavisi bakarız aşk sahiplenirken--
dalgaya susan ilk öpücük köpüğünü...

gökyüzü atlasından dağılınca izlerin karanlığa,
kuş seslerinin gölgelerini de sildik ağaçlarda

rüzgârın zarif dokunuşu incitmez kayısı çiçeğini --
sis yakar, güle takılır uçurtmam bakarız

çıldırılmış sular uzanır bana sonra
ellerimden tutar ay, beni götürür ovaya!

diviti kalbe her batırışın beni düşündürür
hayat değirmen taşı, zamanı da öğütür elbet

buğday sarısı bakarım esmer yalnızlığa--
son öpücük köpüğünü patlatamam ki ama, sulara!

Sertaç GEREÇ

VAROLUŞ-U-M

Elif ile vav, iki emir arasında
Meçhul cesetler sürükleyen nefesler
İstifli varoluş sırlarımda

Kof ya da kor sözler dağılayan
Ak filli ordusu zihnimin

İniltiler çoğaltıyor saatleri
Boğazında şehvet kalıntıları gecenin
Mayhoş esintiler uzanıyor sere serpe

Levhalar alnımda sükût kusan
Göz çukurlarıma bedelsiz

Yontu diliyle hücrelerinde melalim
Ürpertilerden örülü dört duvarı
Gölge yutuyor hızar tezgâhında

Arzularım demleniyor hiç meclisinde
Ömür kıstası harlı kadehler

Emre ŞAHİNLER

ÇIPLAK SESLER OPERA

1.
kâbem bedenindir etrafında tavaflarım
ve secdelerimi görmez tanrı..
sevişmenin dini yok.
kalburüstü geçiyor zaman
tren garında unuttun ilk kez
makininin öldürdüğü çocukları
intiharlar senin dünya ile avuttuğun gamzelerini..

2.
gece düştü bakırcılar çarşısına, bir kenti törpülediler
sabaha kadar
artık ağır jazz müziklerini dilencilerle dinliyorum
bütün konçertoları anneme armağan ettim.
tarumar düşler rotasında kayıp bütün oğullar
gök kaçağı uçurmalarınızı bir bir sapanladım
kırık vazolar mı? ben;evinizin arsızı
nikbinlikler savurdum sokaklara, şehirler kız kardeşim

3.
gece sağanak ihtiras var, saat kulesinden sarkan kocaman
adamlar
şarap kadehlerini bir bir kafamda kırdım
derin bir sessizlikle çekildim sabahın kıyısına
bir kenti başıma yıktım sonunda
çıplak sesler operasında kendimi vurdum
kapatın ışıkları..

Sulhi CEYLAN

AĞIR BEDEL

Çocukluğu
Hayatının bir yerinde kaybolmuş
Elleri sürekli soğuk
Yumruğunu asla kaldırmayan
Bir hayattı
Oturduğu işkence koltuğu

Yaşama hissini kırbaçlayan ihtiras
Bir çingenenin çadır özlemiydi

Tutkuyu kamçılaman şehvet
Esrar bulutu
Küflenmiş hava
Ve gözyaşı bilmeyen hırslar
Self servis ilahına
Yaklaşma bedeliydi

İçindeki savaşı bitirmek için
Kanını soğuturdu

Dudakları
Özlem sözcüğünden yaralı

Ejder DEMİR

ACİL DURUM ÇAĞRISI

muammer'e

sana arka koltuktan sesleniyorum muammer

hiç cam kenarına yazmadılar beni
koridorda kaydını tuttum hep hatalı sollamaların
şoför mıymıntıydı, kraldan çok kralcı
gözü kapalı durdu bütün ışıklarda
kırla kent arasında yitik bir yolcu olarak kaldım

dardayımmuammer, çok dardayım
kapımda sürekli nöbette uslanmaz bir acı
boylu boyunca yatamadım
hayatın göbek taşına

herkes penaltı kaçırabilir muammer
“önemli olan takım oyunu “ diyeceğim ama
kimse kimsenin elinden tutmuyor ki

yine de türkü söyleyelim muammer
türkü söyleyelim gökyüzüne
uçan her turna kurtuluşumuza sayılısın
olmasa ağlayalım düşen her turnaya

acele edelim muammer, acele edelim
göçmen kuşlar yatıya kalmaz
bugün varlar yarın yoklar

İÇİNDEKİLER
Cilt: 13 Sayı: 145 156
Ocak 2011 – Aralık 2011

(Ayrac içindeki rakamlar sayıyı, ötekiler sayfayı gösterir.)

ABACI, Tahir	: Düzyazı Biçimli Şiir Üzerine, 3	(146) 2	ASDESO, Yako	: Ayrılık (şiir)	(156) 9
	: Boz Tepe (şiir)	(150) 1		: Unutsama (şiir)	(145) 2
	: Düzyazı Biçimli Şiir Üzerine, 4	(151) 4		: Giyotin -I (şiir)	(148)14
AKÇA, Fatih	: Gece Yazısı (şiir)	(156) 1		: Giyotin -II (şiir)	(150) 7
	: Rakıyı Bolca Tut (şiir)	(151)13	ASİLKAN, Haşmet	: Faturalı Aşk (şiir)	(148)15
	: Güle Mektup (şiir)	(153) 9	ASİLTÜRK ÇETİNKAYA,	Hatice: Ölü (şiir)	(146)13
	: Yol (şiir)	(155) 7		: Varoluşun Şerhi (şiir)	(150)14
	: Çıkrık (şiir)	(156) 3	ASLAN, Mithat	: Yaşamın Kıyısında Olmak (şiir)	(148)10
AKDAĞ, Adnan	: Bir Garip Varlık (şiir)	(146) 7		: Şairleri de Vururlar (şiir)	(151) 7
	: Kapı (şiir)	(148)11	ATAK, Muhsin	: Genç Yaşta Hacca Giden Ayfer'e İlahi (şiir)	(151) 2
	: Akhilleus (şiir)	(151) 9	ATEŞ, Nihat	: Müzik Dersi (şiir)	(155)16
	: Ben'in Tarihi (şiir)	(152)10	AVŞAR, Sevil	: Asla Tükenmeyecek Bir Doğal Kaynak: Tüketici	(154)12
AKTULAN, İlknur	: Mühim (şiir)	(145) 3		: Kendimin Dışında (şiir)	(156)16
	: Velevki (şiir)	(147)13	AYDEMİR, Kadir	: Yoksun... (şiir)	(154)16
ALBAYRAK, Necati	: Kalem (şiir)	(145) 5		: Yeni Haikular (şiir)	(155) 1
	: Yanıtsız (şiir)	(147) 1	AYDIN, Ümit	: Grande Rue de Almila (şiir)	(148)15
	: Miidyat (şiir)	(149)13		: Başka Zaman (şiir)	(152) 6
	: Korkuluk (şiir)	(152) 2	AYDINLIK, Yalçın	: Yola Çıkmayan (şiir)	(149) 7
	: İz (şiir)	(153)14		: Kum (şiir)	(154)11
	: Deprem (şiir)	(155) 3	AYTEN, Hasibe	: Gül Dalında (şiir)	(146)12
ALEMDAR, Hüseyin	: Naz(ar) (şiir)	(135) 7	BAHTİYAR, Naci	: Boşluk (şiir)	(147) 7
	: Hamayıl (şiir)	(148) 2		: Kovuk (şiir)	(151)13
	: Sürç-i Lâl (şiir)	(150) 2		: Bıçak Sırtı (şiir)	(154)15
	: Unfak Şiirler (şiir)	(155) 1		: Taş Beşik (şiir)	(156)15
ALPER, Yusuf	: Günler (şiir)	(146)16	BAKİ, Hayati	: Karangu Kuyu (şiir)	(151) 1
	: Kaç (şiir)	(148) 3	BASKIN, Cihan	: Mayhoş (şiir)	(145) 2
ALTUNKAYA, Nilüfer	: Sözcüklerin Efendisi'ne Mektuplar -1	(148) 4	BAYKAL, Perihan	: Deliryum (şiir)	(147) 9
	: Sözcüklerin Efendisi'ne Mektuplar -2	(150) 8		: Ben Kuşları Hep Sevdim (şiir)	(152) 7
	: Sözcüklerin Efendisi'ne Mektuplar -3	(152)12	BAYRAKÇEKEN, Onur	: Şampiyon (şiir)	(145) 6
	: Sözcüklerin Efendisi'ne Mektuplar -4	(153)10		: Ruhumda Derin İz (şiir)	(149)11
	: Sözcüklerin Efendisi'ne Mektuplar -5	(154) 8		: Bizim Şehrimiz (şiir)	(155)15
	: Sözcüklerin Efendisi'ne Mektuplar -6	(155) 8	BAYRAM, Özgür E.	: İzabella (şiir)	(151) 6
	: Sözcüklerin Efendisi'ne Mektuplar -7	(156) 6		: Benzettim (şiir)	(153) 3
ANGI, Suat Kemal	: Hazar Akademisi / Kutup Çiçeği (şiirler)	(145)16	BAZO, Erman	: Ve Tutkulu (şiir)	(146) 5
	: Gannavuji (şiir)	(146) 4	BEŞE, Alper	: Kemankeş (şiir)	(146)13
	: Kar Körü Türkiye (şiir)	(148) 3		: Mülemma (şiir)	(149) 5
	: Gönül Bağları (şiir)	(150) 7		: Güzelleme (şiir)	(152) 2
	: Divan Edebiyatı (şiir)	(152) 1		: Fikret Muallâ (şiir)	(156) 9
	: Kitap (şiir)	(153) 7	BİÇAKÇI, Alper	: Yaralı Dinlerin ve Ölü Peygamberlerin Kitabı: Kırçıl	(147)13
	: Kuzey (şiir)	(154)16	BİLGİN, Nur	: Filgri (şiir)	(153)12
	: Evde (şiir)	(155) 9		: Son 10 Yılın En Soğuk Kışı (şiir)	(155)11
	: Sanat Eğitimi (şiir)	(156) 2	BOZAN, Yılmaz	: Doğmak Tongaya Basmak Demektir (şiir)	(146)11
APALAK, Şevket	: Yaşlanmış Zaman (şiir)	(149)14		: X- Large (şiir)	(148)15
ARABUL GÜNEL, Ece	: Dile Gelmez (şiir)	(146) 9		: Gerger (şiir)	(150)13
ARAKLI, Serap Aslı	: İnkincil Ölüm (şiir)	(145) 2		: Ot Eskisi (şiir)	(152) 3
	: Üç Ayna (şiir)	(146) 4		: Tohum Kötü (şiir)	(154)15
	: Hürmeten (şiir)	(150) 2		: Tehlikeli Adam Modu (şiir)	(156)15
	: Puslu Kıtalar Atlası (şiir)	(154)16	CENGİZ, Ayfer	: Ses Üstü Sessizlik (şiir)	(152)11
ARDIÇ, Rıdvan	: Her Adımın (şiir)	(151)13	CEYLAN, Sulhi	: Yılan ve Liman (şiir)	(146)14
ARSLAN, Gökhan	: Fotomontaj (şiir)	(146)16		: Yokluğun Dansı (şiir)	(148)10
	: Kirazlıbahçe (şiir)	(148) 6		: Bencil Kaos (şiir)	(150)11
	: Ölüm Odası, Yaşam Odası (şiir)	(150)2		: Konser Meydanı Yalnızlığı (şiir)	(152)16
ART, Akın	: Cumartesi (şiir)	(146)14		: Yüzümdeki Bıçak (şiir)	(154)11
	: Gecedden (şiir)	(148) 7	CİNDORUK, Taner	: Ağır Bedel (şiir)	(156)10
				: Dünya Narı (şiir)	(146) 5
				: Lirik (şiir)	(148) 5
				: Semtler (şiir)	(151) 3
				: Tohum (şiir)	(153) 3
				: Buruk (şiir)	(156) 7
			CİNOZOĞLU, Hüseyin Avni:	Deli Kan (şiir)	(148) 7
				: Büyük Şehirdeki Müthiş Sinyal Üzerine Bir Araştırma (şiir)	(150)16
				: Çakal'la Düello (şiir)	(153)15
			ÇAKICIOĞLU, Serdar	: İpek (şiir)	(149) 9

	: Keramet (şiir)	(151) 6		: İstasyon (şiir)	(149)12
	: Ömrümde Bir Güvercin (şiir)	(152)13		: Halı (şiir)	(154)10
	: Vodvil (şiir)	(155)15		: Miknatis (şiir)	(156) 7
ÇANKAYA, Ünsal	: Ayışığım Unutmasın (şiir)	(145) 7	EFE, Hasan	: Üç Kitabın “İlk On Beş Yıl”ı (Ya da Okurlara Sorular)	(145)12
	: Gölden Asi (şiir)	(147) 3		: <i>Benden Sana Yaralı</i> 'daki İmgelerin <i>İçik</i> ya da <i>Uzalak Olma Özelliği</i>	(148)12
	: İstasyoncu Baba / Kara Tren (şiir)	(151)11		: Aşk Şiirleri Antolojisi	(145)15
	: İnsanım (şiir)	(152) 6	EMRE, Gültekin	: Küçük Bir Harf	(146)15
	: İyi Değilim Aslında (şiir)	(153) 9		: Uç Şiirler	(147)15
ÇEĞİL, Onur	: Ne Kaldı (şiir)	(155) 3		: Kayıp Valiz, 1 (şiir)	(148) 2
	: Roksan (şiir)	(152)10		: Kayıp Valiz, 2-3-4 (şiir)	(149) 2
ÇELENK, Azra – OKULU	: Aysar (şiir)	(153)11		: Gümüş Kaşıkların Ucunda	(151)15
	Gizem: Bir Hanımefendinin Ölümü (şiir)	(154) 9		: Bağbozumu Şarkıları	(152)15
ÇETİN, Ergül	: Duymak İsterdim Gizlice (şiir)	(146) 1	EMRE, Orhan	: Gül Sancısı (şiir)	(150) 7
	: Oysa Bilirim (şiir)	(148)10		: Yelkenler Fora (şiir)	(155) 6
	: Ben ki (şiir)	(150) 6	ERÇELİK, Ersan	: Taşın Canı (şiir)	(146) 4
	: Deli İncir Ağaçları (şiir)	(151) 6		: Aya İnecekler İçin Rehber (şiir)	(154) 3
ÇINAR, Hakkı	: İnanır mısın (şiir)	(153) 3	ERDOĞAN, Altay Ömer	: Halk Günü (şiir)	(145) 2
	: Su Kaplımbağaları ve Bir Soru (şiir)	(154) 5	ERGEN, Özgün	: Kıyınızdan Geçen Çocuklar (şiir)	(149)12
	: Söyle Bana Şimdi (şiir)	(155)13		: Bu Hisar Kara (şiir)	(154)11
ÇİFTÇİ, Halim	: Evler (şiir)	(156) 7	ERGUVAN, Arif	: Sersem Baba (şiir)	(153) 2
ÇİZMECİ, Müslüm	: Sus (şiir)	(149)13	ERGÜN, Saliha Zeynep	: Bakış Koleksiyoncusu (şiir)	(151) 7
	: Yaşamsüsü (şiir)	(155) 7	ERİKLİ, Mehmet	: Göç Zamanı (şiir)	(145) 9
DARA, Ramis	: Hayatı Şiirleştiren Kitaplar,36 (141)24			: Acı Tanıklık (şiir)	(148) 7
	: Hayatı Şiirleştiren Kitaplar,37 (149)15			: Asma Köprüünün Öyküsü (şiir)	(150)9
	: Hayatı Şiirleştiren Kitaplar,38 (150)15			: Hiç Öyle ya da Hep öyle Değil (şiir)	(151) 7
DEMİRAY, M. Güner	: İda (şiir)	(146)12		: İşit (şiir)	(155)13
	: Perde (şiir)	(148)14	ERİM, Ceyhan	: Hiçkimseydik Herkestik (şiir)	(149)14
	: Prometheus (şiir)	(155)15	ERİŞ, Seda	: Yitik Zamanın Ruhu	
DEMİR, Bünyamin	: Ceviz (şiir)	(147) 7		: Sarmalayan Şiiri	(148) 8
DEMİR, Ejder	: Acil Durum Çağrısı (şiir)	(156)10		: Tanrı'nın Ritmi (şiir)	(150) 3
DEMİR, Gökhan	: Grella'ya Metal Baladlar (şiir)	(149)12		: Döl Yatağında Vital Mucize (şiir)	(151) 2
DEMİRCİ, Hasan	: Aşk-ı Mevut (şiir)	(139)16		: “Yazmanın Ötesinde Yüreğimdeki Şiir” Kağan İnce Şiiri Üzerine	(152) 8
DEMİRTAŞ, Rasim	: Aşk (şiir)	(148)11		: Yitik (şiir)	(154) 7
DERVİŞOĞLU, İbrahim	: Pisuvar (şiir)	(147) 6		: Yüzümdeki Kuyu / Metin Kaygalak	(155)12
DİKEÇ, Metin	: Teşne (şiir)	(150) 7	ERKAN, Osman	: Hüzün Otobüsü (şiir)	(153) 7
DİNÇER, Erdinç	: Giacometti'nin Heykelleri (şiir)	(146) 9	ERKAN, Ertuğrul	: Mona'nın Kadehi (şiir)	(145)11
	: İnsana Kalır (şiir)	(148) 5	ERKEKLİ, Osman Serhat	: Dörtlükler (şiir)	(150)16
	: Ayışığımda Parıldayan Ölüdoğa (şiir)	(150)10		: Darulaceze (şiir)	(153) 1
	: Muson Yağmurları I (şiir)	(152) 2	EROĞLU, Mustafa	: Issız Veda (şiir)	(146)14
	: Muson Yağmurları II (şiir)	(154)11		: Zamanın Akli (şiir)	(148) 7
	: Kuşlar Eylüldür (şiir)	(156) 9		: Uyumak Ölümün Kardeşi(şiir)	(150) 6
DOĞAN, Altan	: İç Oda (şiir)	(135)12		: Yakını (şiir)	(156) 5
	: Kuş (şiir)	(155) 7	ERSİN, Ümran	: Zerdali Dalı (şiir)	(146) 8
DOĞAN, Mehmet Can	: Buzda Yürümek (şiir)	(148) 1		: Ekmek Arası Çeyrek Okyanus (şiir)	(149) 9
DOĞAN, Oresay Özgür	: Vuuuuuu	(145) 4		: Gizli Uğraklarda Gezinleme -5- (şiir)	(154) 2
	: Üzünçler Alayı	(146) 6	ERTAN, Alp	: Bir Kuşun Gözleri (şiir)	(140)13
	: Ona Kellemi Götürün	(147) 4	ERTEKİN, Gökhan	: Anneye Benzeyen Kandil (şiir)	(146)12
	: Şiirsel Sorun İçin Vizyonik Açılım	(149) 4		: Arpalara Yalvarmak (şiir)	(148) 6
	: Aklımın Şair Odacıklarında Anlam Ağrısı	(151) 8		: Zambaklar Ağlar (şiir)	(156) 5
	: Deontolojik Bir Tepki	(153) 4	FINDIKÇI, Metin	: Defter (şiir)	(149)16
	: Şiirsel Şeyler Çelişikliği	(154) 4		: Dilâ'nın Gecesi (şiir)	(154) 2
	: Kül ve Dans	(155) 4		: Zamanın Kılıfı (şiir)	(156) 1
	: Omega	(156) 6	GENÇ, Ozan	: Genç Bir Ozan Olarak 21. Yüzyılda Türk Şiirine Bakışlar	(156) 4
DOĞU, Pınar	: Karanfilin Kutbu (şiir)	(145) 9	GEREÇ, Sertaç	: Odada Bir Vakit (şiir)	(151) 3
	: Kırmızı Delta (şiir)	(147)11		: Aşkın Buhur Telleri (şiir)	(153)14
	: Manastırda Piyanosuz (şiir)	(150) 3		: Varoluş-u-m (şiir)	(156)10
	: Suyun Zırhı (şiir)	(154) 7	GERZ, Tayfun	: Ölüm (şiir)	(146)12
DÜMELLİ, Necdet	: Nara Mor Çalan İncir (şiir)	(146)16			
	: Kawai'nin Rüyası (şiir)	(154) 9			
DÜZGÜN, Öztekin	: Ev (şiir)	(148)11			

	: Girdap (şiir)	(153)13		: Paris (şiir)	(149)11
GEZMEN, Serkan	: İhsan (şiir)	(152)13		: Muşamba Yasası (şiir)	(154) 3
GİRGİN, Mehmet	: Oyun Evi (şiir)	(145) 3	KISAKÜREK, Saniye	: Düzen (şiir)	(151)14
	: Ölememek (şiir)	(147) 5		: Kırk'ı (şiir)	(153) 9
	: Yamalı Yaşamak (şiir)	(149) 6	KOCABAY, Pınar	: Ağızsız Çukur (şiir)	(149) 7
	: Teneke Kale (şiir)	(151) 3	KOCATÜRK, Özge	: VurKaç'a? (şiir)	(146)15
	: Deli ve Medeniyet (şiir)	(153)12		: Senin Annen Bir Yedeki	
	: Güz Bakışı (şiir)	(155) 7		: Yavrum (şiir)	(148)14
GÖKEL, Senem	: Yolda (şiir)	(153)11		: Seri Seviyorum (şiir)	(150)10
GÖKYAYLA, Mehmet	: Ya Şiir Olmasaydı	(145)10		: Ne Hayalın Varsa Gör (şiir)	(153) 9
	: Haydar Ergülen'in 'Açık			: Bir Başka Çağda Sevişmek	
	Mektupları'ndan: Üvey Sokak	(147)10		: Üzere (şiir)	(156) 3
GÖLDELİ, İzzet	: Dize	(148)16	KONŞER, Nevzat	: Etekleri Eksilmiş Uçurum (şiir)	(145)7
GÜLPINAR, Abuzer	: Zehir Karası (şiir)	(153)13		: Şiirin Ev Hali (şiir)	(147)14
GÜRGAN, Niyazi Mete	: Kumrular (şiir)	(155)11		: Siyaz (şiir)	(149) 1
HELEN, Sarya	: Zaten Bir Traş Bıçağı Ne Kadar			: Marinaya Bağlı Ucuz Bir Şiir	(152)16
	Kanatabilir ki Beyaz Tişörtünü			: Çilekli Kalp (şiir)	(154) 5
	: Giymişse Kadın Adamın (şiir)	(152) 2		: Cam Sıkıntısı (şiir)	(156) 8
	: Hambre del Alma (şiir)	(156) 2	KORKMAZ, Hüseyin	: Aşk Paktı (şiir)	(151) 7
İNCE, Alper T.	: Yoğun ve Tüysüz (şiir)	(145) 5		: Malatya Tadında Bir Yılmaz	
	: Parkta (şiir)	(150)14		: Güney Filmi Olsa (şiir)	(154)14
İZCİ, Adil	: Bazı Günler'den, 13 (günlük)	(145) 8		: Öpücük Köpüğü (şiir)	(156) 9
	: Bazı Günler'den, 14 (günlük)	(146)10	KÖSE, Hüseyin	: Medeniyet Mezurası (şiir)	(148) 9
	: Bazı Günler'den, 15 (günlük)	(147) 8		: Dün Gibi Yeniydi Bugün Gibi	
	: Bazı Günler'den, 16 (günlük)	(149)10		: Gerçek (şiir)	(150) 2
	: Bazı Günler'den, 17 (günlük)	(151)12	küçük İSKENDER	: Suçu Formatlama Cihazı (şiir)	(153) 1
	: Bazı Günler'den, 18 (günlük)	(153) 6	MACHEREY, Pierre		
K., Evrim	: Bir Gün ve Sen (şiir)	(155) 6	(Çev. Utku Özmakas)	: Eleştiri ve Yargı	(148)16
KAÇAR, Ozan	: Sana Ulaşmanın Metafiziksel				
	Kılavuzu (şiir)	(146) 8	MENTEŞ BOLAT, Kader	: Anlatı (şiir)	(147) 7
	: Devlet-Çiçek, Aşk-Kar (şiir)	(148) 6	MINDİZ, Erhan	: Meleklerle Mektuplar (şiir)	(150)11
	: Yaşamaktayız (şiir)	(150)11		: Yalnız Yaprak (şiir)	(153) 7
	: Dededen Az Kullanılmış Blues		NERGİZLİ, Bilal	: Göğü Dikmekten Gelen Ozan!	
	(şiir)	(154)13		: (şiir)	(152) 3
KABAPALAMUT, Korkut	: Yasakoyucular (şiir)	(146)16		: Radyo (şiir)	(153) 5
	: Güneşe El Sallayan Çocuk			: Yalnızlık ve Kadın (şiir)	(156)15
	(şiir)	(148)10	OCAK, Mesut	: İnsan İronik Bir Hayvanmış	
	: Kelebek Dili (VII)	(149) 8		: İsviçreli Ev Hanımlarına Göre	
	: Ölümün Penceresi (şiir)	(151)16		: (şiir)	(149) 9
	: Kelebek Dili (VIII): Genç ve		ODABAŞ, Volkan	: Yaz Bitti (şiir)	(146) 5
	İçten Okur Adayına Kimi Hayati		OĞUZ, Cihan	: Facebook Şiirleri (şiir)	(148) 1
	Öneriler	(153) 8	OKULU, Gizem	: Be Cool Lina (şiir)	(145) 2
	: Kelebek Dili (IX): Ah Acımasızdır			: Kaplan Dağı Şarkıları (şiir)	(146) 8
	Uykusuz Soru...	(154) 6		: Kalanları Buraya	
KALABAK, Melih	: 5 Temmuz 1843'de Giyotine			: Sürükleyin (şiir)	(148)14
	Giden Adamın Son			: Zaman Asmaca (şiir)	(150)11
	Mektubu (şiir)	(147) 2	OKULU Gizem – ÇELENK, Azra:	: Bir Hanımefendinin	
KALENDER, Arife	: Taşa Su (şiir)	(145) 1		: Ölümü (şiir)	(154) 9
KANKAYTSIN, Duygu	: Narın Yazdığı (şiir)	(148)13	OKUR, Eren	: Şiringülümseyen Şiir (şiir)	(146)12
	: Sancı (şiir)	(150)10	OLUKLU, İbrahim	: Her Gün Bir Sokak (şiir)	(146) 8
	: Uzun Sus (şiir)	(152)16		: Özge Kocatürk'ün Bir Şiiri	
	: Durum (şiir)	(155) 3		: Üzerine	(147)12
KARABULUT, Selami	: Teselli (şiir)	(154) 3		: Seni İzmir Seni (şiir)	(149)16
KARADAŞ, Muammer	: Çok Lirik (şiir)	(154) 1		: Sözcük Şiir Nesne	(150)12
KARADENİZ, M. Sinan	: Yağmur Edimi (şiir)	(147)14		: Selamınız Şiir Oldu	
	: Ötekiler Ağacı (şiir)	(151)16		: Burhan 'Aga' (şiir)	(151)16
	: Dia Film (şiir)	(153)16		: Koridorlarda Konu Dışı Oyunlar	
KARAGÖZ, Ali	: Bumerang (şiir)	(146)12		: Oynamaya (şiir)	(152) 6
	: Çoban Aldatan (şiir)	(150)14		: Su Terazisi (şiir)	(153) 7
KARAKAYA, Abbas	: Ms. Raible (şiir)	(154)10		: Ahmet Abi'msin (şiir)	(154) 1
	: Konstantinapolis'e Ağıt (şiir)	(156) 4		: Estetik Süreklilik veya	
KARAKAYA, Müştehir	: Tanrım Ah (şiir)	(149)16		: Yusuf Alper'in Bir Şiiri	(155)10
	: Çılgılık (şiir)	(150) 9		: Neşet Ertaş'ı Anlamaya	
KARAKİRAZ, Erkan	: Misafir (şiir)	(152)11		: Çalışırken	(156) 8
KARAYAZI, Mahir	: Belli ki... (şiir)	(146) 1	ORMANCI, Gürel	: Şarap Kanıma Teşne (şiir)	(145) 7
	: Gidilemeyen Bir Yoldan			: Üzümün Esmer Kızı (şiir)	(149)12
	: Geriye (şiir)	(147) 2	ÖMER, Mine	: Akşamı Boynuna Dolaya	
	: Yoldan (şiir)	(149)16		: Dolaya (şiir)	(148)13
	: Geçtin (şiir)	(153)16		: Aşk Düştü, Ya İnsan? (şiir)	(151)14
KAYA, Emin	: Kalp Senfoni (şiir)	(145) 3		: Damla Şiirler: Öğle Saati	
	: Yalnız Vals (şiir)	(147)14		: (şiir)	(153) 3

ÖNAL, Mithat	: Yusuf (öykü)	(133)21	SEZER, Mustafa Burak	: Gece Badosu (şiir)	(148) 3
ÖZ, Musa	: Avlunun Üstünü Ört (şiir)	(147) 1		: Roma'yı Ben Yakmadım	
	: Seni Şimdi (şiir)	(150) 3		: Çiçeğim (şiir)	(150)13
	: Açık Maviden Hüzne (şiir)	(150) 3		: Yoksa Ben İnsan Değil miyim	
ÖZ, Yaprak	: Kuytu Orman (şiir)	(155) 2		: Çiçeğim (şiir)	(151) 9
ÖZAYDIN, Cem	: Bademaltı (şiir)	(149)12		: Kentin Müziği (şiir)	(153)15
ÖZBAY, Halil İbrahim	: Baba ve Geppetto (şiir)	(134) 7	SOLKUN, Serdar	: Mesafe (şiir)	(149)15
ÖZCAN, Seçil	: Evciller Ölüdür! (şiir)	(147) 5	SIYRILMIŞ, Sıtkı	: Bir Cücenin Aşk Terminolojisi	
ÖZCAN, Uygur	: Ayrılık Göğe Sindi (şiir)	(152)14		: (şiir)	(151)13
ÖZCEYLAN, Mehmet	: Tekil Şahıs (şiir)	(153)13		: Bostantınopolisli Ahmetler	
ÖZDAMAR, Seyhan	: Tırım Tırım İtir İtir (şiir)	(148) 6		: (şiir)	(153) 2
	: Atomos (şiir)	(150)15		: Bir Anırma Metodolojisi (şiir)	(155) 3
	: Dikilen Stela Stelanın Üzerini		Ş., Hakan İsmail	: Deryalar Gazeli (şiir)	(146)13
	: Örtün Çagla (şiir)	(151) 2		: Ecesiz O/Pera (şiir)	(149)14
	: Apis Kültü veya Sekülerizm		ŞAHİN, Ertan	: Kuşlar Yalınayak Uçar (şiir)	(150)12
	: (Şiir)	(154) 5		: Martı (şiir)	(152) 3
	: Güzel Bir İntihar Philippe		ŞAHİN, Kâzım	: Atım Düştü (şiir)	(148) 3
	: Petit'nin İpi (şiir)	(156) 3		: Üç Beş Kere Düşünceli (şiir)	(152) 1
ÖZDEM, Oğuz	: Böylesine Ötelerde Olamazdım		ŞAHİNLER, Emre	: Fahişe (şiir)	(152)10
	: (şiir)	(154)16		: Sizin Evin Lakırdıları (şiir)	(154)15
ÖZEN, Tolga	: Aynanın Bakışında (şiir)	(146) 9		: Çıplak Sesler Opera (şiir)	(156)10
	: Düşsu (şiir)	(150) 6	ŞAKAR, Celal	: Limon (şiir)	(149) 8
ÖZER, Pelin	: Çöle Yakın Okyanusun		ŞENEL, Abdurrahman	: Oğul Ölümü (şiir)	(153)14
	: İçinden (şiir)	(145) 1	ŞENKAL, Volkan	: Çorum'a Bowling Salonu	
	: Kazablankanihavent (şiir)	(147) 3		: Açacakmış İçimdeki Mutsuzluk	
	: Kaç Kuşun Hafızası (şiir)	(149) 3		: (şiir)	(149) 7
	: Dilekler Ormanında Bahar Dansı		ŞENYÜKSEL, Melike	: Nikâh Şahidi (şiir)	(154)14
	: (şiir)	(153) 5	TAHTA, Ahmet	: Haiku -2 (şiir)	(147) 7
ÖZKÖK, Seher	: Zaman'a ve Tanpınar'a (şiir)	(155)15		: Sur'a Üflendi (şiir)	(152) 9
ÖZMEN, Hüseyin	: Sorgu (şiir)	(147) 6		: Bir Tanrı Yaratıyoruz Gülden	
	: Denklere Sırtında (şiir)	(152)14		: ve Şaraptan (şiir)	(153)11
	: Yasasız (şiir)	(155) 9		: Te'vil (şiir)	(155) 6
ÖZŞEKERLİ, Türker	: Mesleksiz Sevişenler (şiir)	(145) 6	TAN, Turgut	: Gizemya (şiir)	(148)11
	: Sen Benden Habersiz			: Sevdim (şiir)	(155) 6
	: Cisimleşemezsin (şeker)	(149) 9	TARIMAN, Betül	: Aret'le Muhabbetler XXII:	(149) 1
	: Şehir Kertenkeleleri (şiir)	(152) 3	TAŞ, Ali	: Veysel Bablekanı (şiir)	(146) 7
	: Sen Cici Ben Cüce V (şiir)	(153) 7	TEMURTAŞ, Şerif	: Bekle Dedim Yıldıza (şiir)	(151)14
	: Yeni Şükran Oteli (şiir)	(155) 2		: Cevahir Yürekli Martular (şiir)	(152)13
ÖZTEPE, Ozan	: Dacat Reis (şiir)	(147) 5		: Her Dağın Derdi Kendine(şiir)	(155)14
	: Abra Kadavra (şiir)	(151) 6	TİRYAKİ, Uluer Oksal	: Omurganın Kramponları (şiir)	(150) 6
	: Alüminyum Köyü İçin Prolog			: Tokyo Tişörtü (şiir)	(155)14
	: (şiir)	(154)10	TOK, Mürteza	: Mersi Ye Aynaya Sav	(146)14
	: Disk, Ali, Fiye (şiir)	(156) 5		: Ayak Uyduramayan	
ÖZTÜRK, Mert	: Şizofrensiz Kovalamaca (şiir)	(146)13		: Tekerlemeler (şiir)	(151)10
	: Orta Şekerli Deliryum (şiir)	(148) 2	TOPALOĞLU, Enver	: Enkaz (şiir)	(145)16
ÖZÜAYDIN, Ertuğrul	: Yakını İki Kapı Arası			: Karşı Dualar II (şiir)	(155)16
	: Yazdım (şiir)	(145) 6		: Karşı Dualar V (şiir)	(156) 2
	: Yaşam Desteği (şiir)	(156) 5	TURBALIOĞLU, Bekir	: Bağış (şiir)	(154)14
PARLAK, Hasan	: Lal Duygular (şiir)	(146) 9	TURHALLI, Yusuf	: Denizi Ya (şiir)	(145) 3
PEKER, Hüseyin	: Ölüm Davetiyesi (şiir)	(150) 1		: Şuradan Geçiyor (şiir)	(147)12
POLAT, Halil İbrahim	: Şiirler	(146) 5		: Papatya Falı (şiir)	(149) 7
POLAT, Ümit	: (U)Mutsuz Adam	(138)21	TURHAN, Kağan	: Adamın Kentine Varmak	
RAYMAN, Mehmet	: Bilinç Düzeylemesi (şiir)	(146)13		: (şiir)	(152)11
	: Kurulanma (şiir)	(148) 3	TÜRK, Serkan	: Bumerang (şiir)	(153)12
	: İncir Ağacı (şiir)	(150)10	UÇAROL, Tuncer	: "Tek Şiir Seçme" Sorunsalı	(141) 8
	: Uyum (şiir)	(154)14		: İzzet Göldeli Şiirlerinde	
	: Dem (şiir)	(156) 3		: Yeme İçmeler	(150) 4
SAĞIR, Tamer	: Hesap Günü (şiir)	(145) 7		: Şiirlerde Sofra Kültürü	(152) 4
	: Çok Canım Acıyor Ya (şiir)	(152) 3	ULUÇ, Aynur	: Lenzendeyim (şiir)	(149) 6
SAHİLLİ, Gülçin	: Şah (şiir)	(146)13	UMRAN, Sedat	: Heykelin Düşü (şiir)	(153) 1
SAKARYA, Onur	: Anarşist Saadet (şiir)	(145)11	UZUNDAĞ, Vural	: Geçmek Suları (şiir)	(149)11
	: Tütün Renkli Bando (şiir)	(147) 6	ÜNVER, Serdar	: Koyunları Güderken (şiir)	(147) 1
	: Kaçıkların Geçit Töreni (şiir)	(149) 3		: Kaya (şiir)	(149)16
	: Hiçdiyarında Biyonik Aşıklar			: Sardunyalı Şiir (şiir)	(153) 1
	: (şiir)	(151) 1		: Bakakalmak (şiir)	(156)16
	: Galaktik Dilenci (şiir)	(153) 8	ÜREN, İhsan	: Oya – Ay / Dür – Ay (şiirler)	(145)16
	: Az Lekeli Balo (şiir)	(155) 5	ÜRKMEZ, Ece	: Kanoyu (şiir)	(146) 3
SEZEN, E. Sema	: Soğuma (şiir)	(149)13		: Tef (şiir)	(148) 7
	: Sıroya (şiir)	(152)10		: BİRİKİNTİLER (şiir)	(151) 2
	: Karartılar Kapılar ve Kolları			: Neden Siz? (şiir)	(155) 2
	: (şiir)	(155) 9	ÜZER, Şeyda	: Ucuzluktan Aldım (şiir)	(153)12

TAŞ BEŞİK

gönlümlü taşlara kabarttım
el'in altında incelmiş kayalar

kuş sürüleri uçuyordu vadiye paralel
bir iz sürsen beynimdeki tarihin çatlağına

peşimde kabaran ağırlık önüm oğul çağı
nakışla kendini taşın zürriyetine

tanrı sabrını da verir taş pamuğa döner
aşk buysa kurdun nasibi ayağına gelir

oya oya kabarıp düzler dağlaşır
çakıllar deresine söz bendine yığılır

kıyının hangi yerini kemirse deniz
ölüm daha çok oyar insanın içini

mağaraya in'diniz el izi her yeri
kallavi zamanların yıkanmış halleri

mevsimlerin üzerinden geçtiği çocukluk
en çok anneler öldü taş beşiklerin içinde

barut kokusu arttıkça ne çok çocuk acıdı
sus'un içene salyamış beyinler sığardı

VAROL, Ali	: Tutsak (şiir)	(153) 7
	: Manzaralar (şiir)	(155)11
VURDUM, İlayda	: Kadınlar (şiir)	(145) 6
	: Soğuk Mavi (şiir)	(147) 3
	: Alaaddin (şiir)	(150) 9
	: Geçiş (şiir)	(151)15
YALÇIN, Aydan	: Kesik (şiir)	(149) 6
YALMAN, Neslihan	: Marilyn Akıl Fikir Hastanesi (şiir)	(154)10
YAŞRİN, Atilla	: Desibel (şiir)	(154)15
YAVUZ, Cavit Işık	: Akşamdan Kalma Yalnızlıklar (şiir)	(150)14
YAZICI, Halim	: Ateş Oyuncağı (şiir)	(154) 1
YILDIRIM, Fethi	: Summertime (şiir)	(147) 6
	: Seninle Konuşmak Vardır (şiir)	(153)13
YILDIZ, İrfan	: Taşrada Zamane Arayışları (şiir)	(149) 6
	: Kadının Gözleri (şiir)	(156)16
YILDIZ, Rahman	: Âh Mine'l Mevt (şiir)	(147)16
YILMAZ, Ahmet	: Elma (şiir)	(149)15
	: Saklandım Bul Beni (şiir)	(151) 3
YILMAZ, İsmail Sertaç	: Yüzün Rönesanstır (şiir)	(151)14
YILMAZ, Oktay	: Güvercin Rengi (şiir)	(146)11
	: Papatya (şiir)	(149)14
YİRİK, Hakan	: Vincristine (şiir)	(152)11
	: Ayrac Yarası (şiir)	(153) 5
	: Elma Yarası (şiir)	(155)11
YOLCU, Ayhan Emir	: Kekeme (şiir)	(152) 7
YÖRGÜÇ, Berker	: Ayrılık Destanı (şiir)	(150)13
	: Barut Kokusu ve Nerede Bir Aşk (şiir)	(154)13
YÜNLÜEL, Reha	: Cetvel (şiir)	(148) 2
	: Rehaiku (SR I-V)	(149) 1
	: Yok (şiir)	(152) 1
	: İlk Karanlık (şiir)	(153)15
	: Kâhire'nin Ak Persil'li Brütüs'ü (şiir)	(156) 2

YALNIZLIK VE KADIN

furûğ ferruhzâd'a

geceleri: yalnızlığımı ve kadınlığımı
boynumda gündüzleri taşır gibi taşıdım.

gündüzleri: usul usul akardı gözlerime geceler.

gecelerin: hep gecelerin sonunda
sabahı beklemek düşüyordu bana.

çünkü: gecenin çıplak yalnızlığında
sabahları yeniden doğacak olandım ben.

Yılmaz BOZAN**TEHLİKELİ ADAM MODU**

Tehlikeli adam Serdar'a

stresten uzak kadına yakın
saatlerdeyim
ben mi takıntılıyım, yoksa
hayat mı bana takıntılı?
bir diş izi düşüncemde
sakil gerçeklikler
duygu kanseri
aşksızlıktayım
bir hamak kurdum tahammüle
içinde uyuttuğum öfkeler
yüzyıl önce yitmiş biri gibi
tehlikeli adam modundayım

ben yalnızlık teorisyeni
çoğulcu sözler bile
ürker sesimden
disiplinci, kapalı cinsellik tutsağı
pratik anlamda gereksiz kılındım
maddi refahta geçersiz...
bıktım botokslu egolardan
kaldırım önümden ne varsa
alkole dair
kaldırım gelgitleri, kararsızlıkları
istikrarsız olan insanları
gardıroplaşmış arkadaşlıklara
mastürbasyonlaşmış kadınlara
prestije dönüşmüş yalnızlıklara
tehlikeli adam modundayım

patenti alınmamış küfürler
biriktirdim sana dünya
% yüz polyester, % yüz tanrısız
bilginin hızla arttığı
duygunun azaldığı ambiyansta
içimdeki çağdışı hümanist
tahta kıymıklarına batmışçasına
tehlikeli adam modundayım

KADININ GÖZLERİ

kadının gözleri taşraydı
bir milyon yaştıydı
gözleri kelkitli
elleri venedikli

ölümün gözleriydi kadın
gök-maviyle yer-mavi arasında
tanrısal dereydi
çamura saplanmış martı
sinop kalesi'nde tutsak
karadenizce sessizdi

eski jeeplere özgü
çam yeşiliydi kadın
ünye'den niksar'a gitmiş
cahit külebi'ye görünmüştü
dal kırılmış çengide
düelloda kaybetmişti

güneşin ırmağında uzun
gömleği kulübede balık
gözleri çakmaktaşı
rüzgârın kanadıyla çınarın dalına
bakıyordu yosunlu gözleri
dağlardan kaçmış lodoslu bir eşkıyaydı
zamanlar saklanırdı mağaralarda
ne mitridatlar gördü taş gözlerinde

Sevil AVŞAR**KENDİMİN DIŞINDA**

Uyusam dinleyemiyorum geceyi
Uyumasam odamda yarasaların egemenliği
Yağmur dindiğinde dinse endişelerim
İçimden dışıma doğru bir sarmaşık
Büyümese artık, zehirlemese şiiirlerimi
Sınırlarına dayandım kendiliğimin
Neresini adımlasam yaban kalıyorum içime
Aşka dair ne kadar cümle biriktirsem fayda yok
İşgal altındaydı bütün gençliğim
İstila edilmiş bir çocukluktan mirastır
Ne tarafında dursam dışında kalıyorum kendimin.

BAKAKALMAK

1.
Omzuma düşen
Yapracığım hayatı
Sonda da şanssız
2.
Erken gecede
Yolunu şaşırın kuş
Bize gelsene
3.
Avcılar döndü
Bereketli olmuş av-
Gidip bakmadım
4.
Kendine kalsa
Burdan çekip gidecek
Dostum kurbağa
5.
Tandırdan gelen
Ekmeğin kokusunu
Kimle bölüşsem?
6.
Ürkek serçeden
Ürkeceğimi bilsem
Ordan geçmezdim
7.
Ne etseydim ya?
Üç tavuğumdan önce
Yattım uyudum
8.
Yolda bulduğum
Kaplumbağa kabuğu
"Boş" der, "hayat boş!"
9.
Bataklık kuşu
Adsızlığa üzülme
Bak benim de yok

Yayın Yönetmeni	: Ramis Dara	Katkı Payı	: 25 TL.
Yayın Danışmanları	: İhsan Üren, Gültekin Emre, Serdar Ünver, Yalçın Oğuz.	Posta Çeki	: Ramis Dara adına açılmış 6025702 numaralı hesap.
Yayın Adresi	: İncirdibi Sok. Baysan Sitesi No 6 C Blok D. 7 Güzelyalı – BURSA	Banka hesabı	: Ramis Dara adına Finansbank Fomara Şubesindeki 21329696 numaralı hesap.
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü	: Tülay Elal Muş (Barış Mah. Adalet Sok. Adaletkent Sitesi H Bl. D: 3 Nilüfer – BURSA)	Baskı	: Akın Erim Matb. Hocalızade Cad. 7/27 Setbaşı – BURSA
Yazışma Adresi	: PK 68 16361 Ulucami – BURSA		
Yayın Türü	: Yaygın süreli yayın. ISSN 1305 – 7685		
E- Posta	: akatalpa@hotmail.com		

Ocak 2000'de Bursa'da Ramis Dara, Melih Elal, Serdar Ünver, Ali Özçelebi ve arkadaşları tarafından kurulan şiir ve eleştiri ağırlıklı aylık edebiyat dergisi *Akatalpa* (www.akatalpa.com), şair ve yazarlarının bağışladıkları telifler, İhsan Üren'in ve başka bazı şiir dostlarının sürekli katkısıyla yayımlanmaktadır.

